

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Clementis XII. ab Anno I. usque ad IV.

Luxemburgi, 1740

Cl. Decretum, ut deinceps Procurator Generalis pro tempore
Congregationis Montis Oliveti insimul Abbas sit Monasterii Sanctæ Mariae
Novæ de Urbe.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74733](#)

juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansiris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Roma apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 23. Julii 1733. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CL.

Decretum, ut deinceps Procurator Generalis pro tempore Congregationis Montis Oliveti insimul Abbas sit Monasterii Sanctæ Mariae Novæ de Urbe.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. die 24.
Julii. 1733.
Pont. An. IV.

Petitio
quibus inni-
xa rationi-
bus.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius modernus Procurator Generalis Congregationis Montis Oliveti Monachorum Ordinis Sancti Benedicti, quod mos est ipsius Congregationis, ut illius Procurator Generalis, ex pleto suo officio, Abbatiam Monasterii Sanctæ Mariae Novæ nuncupat, de Urbe dictæ Congregationis obtineat; sed plurimorum annorum experientia detexit varia incommoda, quæ ex divisione in duas personas officiorum Procuratoris Generalis, & Abbatis Monasterii hujusmodi proveniunt, in primis vero si isti duo Superioris invicem haud convenient, prout sèpius accidit, religiosam pacem ac tranquillitatem inter Monachos præfatae Congregationis non parum perturbari: dictumque Monasterium, tametsi annuis redditibus minime satis instructum, duplii dispendio pro eorum substantiatione onerari, quum ipsius Monasterii, illiusque necessitatibus, ac præfatae Congregationis negotio per unum ex dictis duobus Superioribus sufficienter provideri valeret, quemadmodum laudabiliter servari memoratur, tam in Conventu Sanctæ Mariae de Pace Ordinis Canonorum Regularium Sancti Augustini Congregationis Lateranen, quam in Monasterio Sanctæ Crucis in Hierusalem, etiam respetive nuncupatis de eadem Urbe Monachorum Ordinis Cisterciensis Congregationis Lombardie, ac servatum quoque fuit in ipsam Congregatione Montis Oliveti anno 1693. quo tunc in humani agens Abbas Joannes Franciscus Foscati Mediolaneus utroque munere Procuratoris Generalis, & Abbatis prædicti Monasterii Sanctæ Mariae Novæ functus fuit; quibus accedit, quod parcendo sumptibus ejusdem Monasterii, melius constabiliri in eo posset Collegium Studiorum, ab universa Congregatione Montis Oliveti sumopere exoptatum, quorum vix quatuor nunc alere potest, idque eo serius considerandum venit, quod literarum studia Regularibus Institutum non solum splendori & ornamento, verum etiam ad eorum conservationem necessaria esse noscuntur; ea autem adhibita ratione, Juvenes Religiosi majori numero in idem Monasterium collocari, ibique educari valerent, qui, peracto in aliis dictæ Congregationis Montis Oliveti Monasteriis studiorum cursu, ubiores in eisdem literis progressus policerentur: quique do-

rina ac virtutibus super bonis Magistris ac Preceptoribus in eodem Monasterio apprime instruti magno usui & utilitati forent roti Congregationi prædictæ ad exercendam Curam Animorum, excipiendas Fidelium Confessiones, regendas Cathedras, & administranda gubernia, ut pote munera, quæ viros scientia ac virtute præditos exposcent; Quibus omnibus per memoratum Procuratorem Generalem debite perpensis, ipse communis boni sua Congregationis intuitu Abbatia supradicti Monasterii Sanctæ Mariae Novæ, post finitum officium Procuratoris Generalis, quo ad præfens fungitur, sibi obvertura lumenti animo careret, jurique sibi ad illam competenti cederet favore sui in Procuratione generali dictæ Congregationis successoris, si statueretur, ut imposternum utrumque officium Abbatis & Procuratoris Generalis istiusmodi in una eademque persona unitum ac consolidatum remuneret. Nobis propterea humiliter supplicari fecit, quatenus in præmissis opportune providere, & ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur ipsius moderni Procuratoris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliiter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliiisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & penit., a iure vel ab homine quavis occasione vel causa latet, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, auditis iustu nostro super præmissis dilecti quoque filii Abbatis Generalis ejusdem Congregationis Montis Oliveti relatione ac voto, Abbatiam & regimen dicti Monasterii Sanctæ Mariae Novæ Procurationi generali ipsius Congregationis Montis Oliveti extunc, postquam modernus Abbas Monasterii præfati tempus sui regimi expleverit, itant deinceps Procurator generalis pro tempore existens ejusdem Congregationis, insimul Abbas prædicti Monasterii sit, ac esse debeat, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo unimus & anneximus, ac unita & annexa fore & esse statuimus & declaramus.

§. 3. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suoque plenarios & integros effectus fortiri & obtinere, ipsique Procuratori Generali in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter respective observari; siue in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac, quatenus opus sit, primioditorum Congregationis, Ordinis, & Monasterii, aliiisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansiris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Roma apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 24. Julii 1733. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

Concessio.

Clausura.

Vicarius

CIL.

Vicarius Congregationum Ordinis Prædicatorum, ac duobus aliis Fratribus, nempe Definitori, & Socio seu Elektorū nuncupatis, in Capitulis Generalibus suffragium conceditur.

Dat. die 28.
Julii 1733.
Pont. An. IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

In junctâ Nobis cœlitus Apostolicæ servitutis ratio postulat, ut Religiosas Congregations, sub suavi arctioris disciplina jugo in Ecclesia Dei militantes, suavesque bonorum operum fructus, adipiscantur superni favoris aura, proferre jugiter fatigentes, in laudabilibus earam institutis conforvere, illarumque felici & prospero regimini, atque incrementis, quantum Nobis ex alto conceditur, propicere studeamus.

Cause con-
cessioneis.

¶ 1. Cum itaque, sicut accepimus, nonnullæ Congregations Ordinis Fratrum Prædicatorum, quas observantes appellant, tam circa quam ultra Montes Apostolica autoritate instituta reperiantur, quarum aliqua sufficientem numerum Conventuum ac Religiosorum habent, ut juxta morem usumve antehac in dicto Ordine servatum, in Provincias ejusdem Ordinis erigi possint; Verum si in Provincias hujusmodi erigerentur, formam gubernii ipsarum Congregationum non sine regularis disciplina in eis vigintis detimento immutari oporteret; adeoque sicuti fel. record. Innocentius Papa XII. Praedecessor Noster per quasdam suas in simili forma Brevis die XIV. Junii MDCXCV. expeditas literas statuit, quod Vicarii pro tempore existentes duorum ex istiusmodi Congregationibus, Sancte Sabinæ, & Sancti Marci respective nuncupatarum, ab ipso Innocentio P. a decessore erectarum, eamdem prorsus jurisdictionem & autoritatem haberent in Conventus & Frates sua Congregationis, quam juxta Apostolicas, & Ordinis præfata Constitutiones Piores Provinciales habent in suis Provinciis: ita longe opportunius salubrissime foret decernere, ut in posterum absque immutatione status supradictarum Congregationum, Vicarii eorum, qua competentem numerum Conventuum & Fratrum habuerint, cum duobus aliis Religiosis, Definitore scilicet, & Socio seu Electore, Capitulis Generalibus ejusdem Ordinis interesse valeant, ad instar Priorum Provincialium dicti Ordinis, & perinde ac si præfata Congregationes in Provincias erectæ essent: Cum enim ipsa Congregationes & Provinciae unicum Corpus & Ordinem constituant, & ab uno eodemque Capite & Magistro Generali regantur, congruum omnino videretur, quod quemadmodum Piores Provinciales Electioni Superioris Generalis assistunt, sic quoque ad illam concurrant & admittantur Vicarii Congregationum prædictarum; præsertim quia ista magis, quam Provincia præfata, pendat ab ipso Magistro Generali, utpote a quo Vicarii immediate deputantur; Piores vero Provinciales a Prioribus Conventum uniuersiusque Provincia eliguntur; tum etiam quia in dictis Capitulis Generalibus non minus Statuta generalia, universum Ordinem concernientia, quam particulares ordinationes pro singulis Provinciis & Congregationibus ejusdem Ordinis passim condi solent; Unde si Prioribus Provincialibus licet suarum Provinciarum rationes in illis exponere, Vicariis quoque præfatis permittendum venit, ut suarum Congregationum necessitates illuc deferre valeant; Idque apprime responderet menti Constitutionum dicti Ordinis,

quippe perfectam unionem omnium membrorum sub uno Capite præscriptum, ac vicissim quacumque divisionis speciem districte prohibentium; quandoquidem ad constabiliendum, atque colligandum hoc religiosæ concordie, mutuæque unionis & charitatis vinculum, Prælatos Provinciarum & Congregationum una convenire decet, ubi totius Ordinis negotia perractantur; Accedente insuper, quod, cum memorare Congregations exactam regularis disciplina obseruantiam profiteantur, omnis æquû bonique etiam communis totius Ordinis ratio poscit, illarum Vicarios Capitulis hujusmodi adesse, in quibus de præficio Magistro Generali, vel de promovenda regulari disciplina præfata, vel de tollendis, si qui irreperint, abusibus agitur; alioquin dictæ Congregations ob ipsam exactiorem observantiam, cui assidue insistunt, deterioris essent conditio[n]is cæteris ejusdem Ordinis Religiosis, ac dampnum & incommode sentient, si iis privilegiis carerent, quibus dictæ Provinciae gaudent, ac ipsæ etiam Congregations citra ullam contentionem ac dubitationem gaudent, si remitto accreditioris disciplina studio in Provincias erigerentur, quod aliquot saltem ex eis, si peterent, denegari nequiret.

¶ 2. Hinc est, quod Nos ad præmissa paternæ nostræ dirigentes considerationis intuitum, dictarumque Congregationum, ac Fratrum in eis degentium statui, indemnitati, ac felicioribus in dies progressibus, quantum cum Domino possumus, salubriter consulere volentes, necnon eorumdem Fratrum singulare personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latet, si quibus quomodolibet inno[n]dat exsistunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censemtes, Motu proprio & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, quod deinceps perpetuis futuris temporibus omnes & singuli Vicarii, nunc & pro tempore existentes, Congregationum prædicti Ordinis Fratrum Prædicatorum, quas observantes vocant, tam circa quam ultra Montes autoritate Apostolica haec tenus erectarum, & si quas alias in futurum simili autoritate erigi contigerit, dummodo tamen sex saltæ Conventus formales habuerint, cum duobus Religiosis sua respective Congregationis pro quolibet ex Vicariis hujusmodi, uno nimur Definitore, ac uno Socio seu Electore, in earumdem respecti ve Congregationum dietis eligendis, in quibuscumque Capitulis Generalibus ejusdem Ordinis interesse libere liceat & valide possint & valeant, ipsique Vicarii, ac Definidores, & Socii seu Electores in dictis Capitulis Generalibus votum sive suffragium habeant in omnibus & per omnia ad instar Priorum Provincialium, ac Definitorum, & Sociorum Provinciarum Ordinis præfati, & perinde ac si ipsæ Congregations in Provincias hujusmodi erectæ & instituta forent, harum serie statuimus, atque concedimus & indulgemus.

¶ 3. Decernentes, easdem præsentes literas & in eis contenta, etiam ex eo quod quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, etiam specifica & individua mentione & expressione digni, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi; neque causæ, propter quas ipsæ præsentes emanant, sufficienter adductæ, verificatae, & justificatae fuerint, aut ex alia quacumque quantumvis legitima, juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enor-

Concessio.

Præ-
fitione Litera-
rum obser-
vantia.

missimæ,